

DIN MINUNILE SF. MARE MUCENIC PANTELIMON

În condica bisericească care se păstrează la mitropolia din Nicomidia, sunt trecute peste 2000 de semnături ale grecilor, turcilor, rușilor, italienilor și armenilor, care s-au tămăduit după rugăciunile la Marele Mucenic Pantelimon, Sfânt pe care Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe 27 iulie.

❖ Mai mult de zece ani am suferit de maladii ginecologice: hiperplazie, endometrie, miom, endometrioză. Am fost propusă pentru operație și mi s-au făcut analizele preoperatorii. După ce m-am închinat la moaștele Sf. Pantelimon, am venit la medic pentru a se lua decizia finală. Mi s-au mai făcut odată analizele și medicul a spus că sunt perfect sănătoasă.

Ianușkevici Nina Vsevolodovna, Moscova, 22.05.1996

❖ Când m-am închinat la sfintele moaște ale Marelui Mucenic și Tămăduitor Pantelimon pentru a treia oară la mănăstirea Novospaskoe, am fost vindecată. Timp de nouă ani am suferit de rinichi, iar acum nu mă mai dor.
Roaba lui Dumnezeu Elena, catedrala Chipului nefăcut de mână al Mântuitorului Hristos, Ghirevo, 7.06.1996

Sf. Mare Mucenic
Pantelimon, icoană

❖ Timp de douăzeci de ani am fumat mereu și n-am putut să scap de această obișnuință, oricât m-am străduit să mă las. Și, într-un sfârșit, mi-am pierdut orice nădejde și nu mai aveam vreo intenție serioasă de a mă lăsa de fumat. Sufeream din cauza acestei deprinderi, iar preotul mi-a spus că de-acum asta e pur și simplu posedare și va trebui să dau socoteală. M-am rugat la moaștele Sfântului Pantelimon Tămăduitorul de boli să mă izbăvească de această patimă, să mă întărească în intenția mea de a mă lăsa de fumat. Și cu ajutorul lui Dumnezeu și a Marelui Mucenic am putut să mă înfrâng pe mine însămi.

Ilera P., Kazahstan, 16.05.1996

❖ Soților Hristea și Elena din Nicomidia li s-a îmbolnăvit fiul Ioan în vârstă de șase ani: copilul a suferit vreme de patru ani, zăcând culcat în nemișcare, fără să aibă putere măcar să se întoarcă în pat; slăbise în așa hal că, în loc de un om viu, părea un schelet învelit în piele.

Uitându-se la fiul ei în suferință, mama lui însăși suferea cu inima și nu-și afla liniștea, mai ales că fiul avea nevoie de o îngrijire foarte atentă și obositoare. Într-o bună zi, în 1847, ea l-a așezat pe o targă și l-a dus cu ajutorul celor apropiați la mănăstirea Sfântului Pantelimon, iar acolo l-a lăsat sub racla Marelui Mucenic. „Sfinte Pantelimon –

Următor fiind Celui milostiv, și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credință:

Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

(Condacul Sfântului Mare

Mucenic Pantelimon, glasul al 5-lea)

se ruga ea plângând în hohote – ori ia-mi fiul ori tămăduiește-l.” Curând, mama care-l striga îndurerată pe sfânt, a fost auzită și mângaiată dincolo de orice așteptări: copilul s-a ridicat în picioare și a urcat scările de la raclă, absolut sănătos fiind, și a mers singur până acasă.

Tatăl recunoscător (un bulgar) a comandat două lumânări de ceară de înălțimea băiatului, iar când acestea au fost gata, le-a dat fiului său. Acesta le-a dus în biserica Sfântului Pantelimon și le-a pus el singur la racla marelui mucenic, tămăduitorul său.

(Sf. Pantelimon, Mare doctor fără de arginti)